

ਯਿਸੂ: ਜਿਸ ਵਿਚ ਸਭ ਬਰਕਤਾਂ ਹਨ

ਖੁਦਾ ਬਾਰਿਸ਼, ਧੁੱਪ ਅਤੇ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਹਰ ਬਰਕਤ ਸੰਤਾਂ (ਮਸੀਹੀ ਲੋਕਾਂ) ਅਤੇ ਪਾਪੀਆਂ ਦੋਹਾਂ ਨੂੰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ (ਮੱਤੀ 5: 45)। ਉਹ ਧਰਮੀ ਅਤੇ ਦੁਸ਼ਟ ਦੋਹਾਂ 'ਤੇ ਅਸਮਾਨ ਤੋਂ ਮੀਂਹ ਅਤੇ ਫਲਵੰਤ ਰੁੱਤ ਦੇ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਿਲਾਂ ਨੂੰ ਭੋਜਨ ਨਾਲ ਤ੍ਰਿਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 14: 17)। ਪਰ ਰੂਹਾਨੀ ਬਰਕਤਾਂ ਸਭ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀਆਂ। ਆਪਣੇ ਇਕਲੌਤੇ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਬਰਕਤਾਂ ਵੰਡਦਿਆਂ ਵੇਖ ਖੁਦਾ ਨੂੰ ਚੰਗਾ ਲਗਦਾ ਹੈ (ਯੂਹੰਨਾ 10: 9; 14: 6; 15: 5; ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 4: 12; ਕੁਲੱਸੀਆਂ 1: 27)। ਯਿਸੂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕੋਈ ਰੂਹਾਨੀ ਬਰਕਤ ਨਹੀਂ, ਸਭ ਰੂਹਾਨੀ ਬਰਕਤਾਂ ਓਸੇ ਵਿਚ ਮਿਲਦੀਆਂ ਹਨ (ਅਫ਼ਸੀਆਂ 1: 3)

ਮਸੀਹ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਰਹਿਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਪਾਪ ਅਤੇ ਅਪਰਾਧ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਰੋਧੀ ਹਨ। ਪਰ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਕੋਈ ਮਸੀਹ ਵਿਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਉਹਨੂੰ ਉਸ ਵੱਲੋਂ ਜੋ ਬੁਠ ਨਹੀਂ ਬੋਲ ਸਕਦਾ ਇਹ ਵਚਨ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹਦਾ ਹਰ ਪਾਪ ਮਾਫ਼ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ (ਇਬਰਾਨੀਆਂ 8: 12)। ਮਸੀਹ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਮਹਿਮਾਨ ਸੁਰਗੀ ਮਹਿਮਾਨ ਭਾਵ ਖੁਦਾ ਦੇ ਆਤਮਾ ਨਾਲ ਖੁਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਮਨਾ ਸਕਦੇ, ਪਰ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਰਹਿਣ ਲਈ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਯਿਸੂ ਦਾ ਹੁਕਮ ਮੰਨਦੇ ਹਨ (ਯੂਹੰਨਾ 14: 17; ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 2: 38; 5: 32; ਗਲਾਤੀਆਂ 4: 6)।

ਬੇਵਿਸ਼ਵਾਸੇ ਲੋਕ ਆਪਣੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿਚ ਖੜੇ ਹੋ ਕੇ ਆਪਣੇ ਖ਼ਿਲਾਫ਼ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਜੋ ਲੋਕ ਮਸੀਹ ਵਿਚ ਆ ਗਏ ਹਨ ਉਹ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਨਾਲ ਰਾਜ਼ੀ ਹੋ ਗਏ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵਾਅਦਾ ਮਿਲਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਭ ਚੀਜ਼ਾਂ ਮਿਲ ਕੇ ਭਲਾਈ ਹੀ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ (ਰੋਮੀਆਂ 8: 28)।

ਖੁਦਾ ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ, ਪਰ ਮਸੀਹ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਰਹਿਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ 'ਹੇ ਸਾਡੇ ਪਿਤਾ' ਆਖ ਕੇ ਦੁਆ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਉਹ ਸਿਰਫ਼ 'ਹੇ ਮੇਰੇ ਸਿਰਜਣਹਾਰ' ਹੀ ਆਖ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਸਦੇ ਉਲਟ, ਮਸੀਹ ਵਿਚ ਆਉਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਖੁਦਾ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਵਿਚ ਗੋਦ ਲੈ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ 'ਅੱਬਾ ਅਰਥਾਤ ਹੇ ਪਿਤਾ' ਆਖਦਿਆਂ ਸੁਣ ਕੇ ਖੁਸ਼ ਹੁੰਦਾ ਹੈ (ਗਲਾਤੀਆਂ 4: 5-7)। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਸੀਹ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਰਹਿਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦਾ ਕੋਈ ਵੱਡਾ ਭਰਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੱਲ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰ ਸਕੇ। ਯਿਸੂ ਖੁਦਾ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਵਿਚ ਵੱਡੇ ਭਰਾ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਦਿਆਂ ਇਕ ਧਰਮੀ ਸਹਾਇਕ ਅਤੇ ਬੇਨਤੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਖੁਦਾ ਦੇ ਕੋਲ ਹੈ (ਇਬਰਾਨੀਆਂ 7: 25; 1 ਯੂਹੰਨਾ 2: 1, 2)।

ਗੈਰ ਮਸੀਹੀ ਸੰਗਠਨਾਂ ਵਿਚ ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਰੂਹਾਨੀ ਤੱਤ ਦੀ ਕਮੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਮਸੀਹੀ ਲੋਕਾਂ ਦੀਆਂ ਜ਼ਿੰਦਗੀਆਂ ਅਤੇ ਸਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜਦ ਕੋਈ ਯਿਸੂ ਵਿਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਧਰਤੀ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਚੰਗੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਸੰਗਤ ਵਿਚ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ

ਇਨਸਾਨੀ ਪੱਧਰ ਬਹੁਤ ਉੱਚਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਕਸਦ (ਪਿਤਾ ਦੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ; ਯੂਹੰਨਾ 6:38) ਦੀ ਧਰਤੀ ਦੀ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਨਾਲ ਕੋਈ ਤੁਲਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮਸੀਹ ਵਿਚ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਦੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਵਿਚ ਸੰਗਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਚਾਨਣ ਵਿਚ ਸੰਤਾਂ ਦੀ ਮੀਰਾਸ ਦਾ ਭਾਈਵਾਲ ਹੋਣ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਹ ਹੁਣ ਅਪਣਾ ਸਮਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਬਿਤਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਬਾਹਰ ਹਨੇਰੇ ਵਿਚ ਸੁੱਟਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੁੰਦੇ ਹਨ (ਕੁਲੁੱਸੀਆਂ 1:12; ਮੱਤੀ 25:30)।

ਪਵਿੱਤਰ ਲਿਖਤ ਦੀਆਂ ਦੋ ਆਇਤਾਂ ਹੀ ਦੱਸ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਮਸੀਹ ਵਿਚ ਲੋਕ ਕਿਵੇਂ ਆਉਂਦੇ ਹਨ:

ਅਥਵਾ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਅਣਜਾਣ ਹੋ ਕਿ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਜਿਨਿਆਂ ਨੇ ਮਸੀਹ ਜਿਸੂ ਵਿਚ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲਿਆ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਹਦੀ ਮੌਤ ਵਿਚ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲਿਆ? (ਰੋਮੀਆਂ 6:3)।

ਕਿਉਂ ਜੋ ਤੁਸਾਂ ਜਿਨਿਆਂ ਨੇ ਮਸੀਹ ਵਿਚ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲਿਆ ਮਸੀਹ ਨੂੰ ਪਹਿਨ ਲਿਆ (ਗਲਾਤੀਆਂ 3:27)।

ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਆਇਤਾਂ ਆਖਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲੈ ਕੇ ਅਸੀਂ ਮਸੀਹ ਵਿਚ ਆ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਸੱਚੇ ਦਿਲੋਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ, ਸੱਚੀ ਤੌਬਾ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ ਬਪਤਿਸਮਾ ਮਸੀਹ ਵਿਚ ਆਉਣ ਦਾ ਆਖਰੀ ਹੁਕਮ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਹੁਕਮ ਬਾਅਦ ਵਿਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਬਪਤਿਸਮਾ ਮਸੀਹ ਵਿਚ ਅਤੇ ਮਸੀਹ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਤੈਅ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਇਕ ਲਾਈਨ ਹੈ।